

Кокичковъ

Г-жа Фъргова... познавамъ я по гласа.
(Г-жа Фъргова и Фърговъ влизатъ и поздравляватъ съ „честитъ зетъ“ г-жа Масларска и Масларски).

Масларски

Минете, г-нъ Фърговъ, седнете тукъ при мене.

Г-жа Фъргова

Знайте ли защо се смѣемъ? Казвамъ на Михаила: късно идемъ, изяли сж бонбонитѣ!
(Смѣе се).

Г-жа Масларска

Има още, има. Има и за васъ.

Г-жа Фъргова

Г-жа, вий не ни казахте, ама азъ се научихъ. Едно птиченце ми каза. (Смѣе се) Едно птиченце кацна на рамото ми и ми каза. (Смѣе се) Не, г-жа, да ви кажа ли, сънувахъ единъ сънь, ама какъ се сбждна, да видите, какъ се сбждна.

Г-жа Масларска

Сънь ли? Какъвъ сънь?

Г-жа Фъргова

Сънувахъ г-ца Евгения. Гледамъ я, излиза отъ васъ, тича, тича, смѣе се, а насреща ѝ иде доктора, и той се смѣе и държи една